

Til nr. 22 (§ 46, stk. 3)

I § 46, stk. 3, indføres der erstatningspligt for certifikatindehaveren i tilfælde, hvor statskassen har ydet erstatning i medfør af lovens § 46, stk. 1, som følge af misbrug af en digital signatur. Misbruget skal være mulig gjort ved, at den pågældende ikke har opfyldt de fastsatte sikkerhedskrav ved udstedelsen af certifikatet. Bestemmelsen indeholder ikke en omvendt bevisbyrde, men det følger af almindelige bevismæssige principper, at certifikatindehaveren skal medvirke til sagens oplysning, herunder meddele oplysninger om, på hvilken måde han har iagttaget de foreskrevne sikkerhedskrav mv.

Årsagen til, at certifikatindehaveren skal bidrage med oplysninger om, hvorledes sikkerhedskravene er iagttaget, er navnlig, at det er denne, som har mulighed for sikre og fremskaffe oplysninger herom. For de professionelle anmeldere, som allerede i dag er undergivet et skærpet professionsansvar, vil forskellen fra en egentlig omvendt bevisbyrde være beskednen.

Også almindelige forbrugere og privatpersoner kan være certifikatindehavere, som er legitimeret til at råde over rettigheder, der er registreret i skibsregistret. Når der er tale om sådanne forbrugerforhold og forhold af rent privat karakter, bør der ikke stilles mere vidtgående krav til oplysning eller dokumentation for korrekt iagttagelse af sikkerhedsforanstaltningerne, end hvad private forbrugere der har opført sig i overensstemmelse med sikkerhedsforskrifterne i almindelighed vil kunne løfte.

§ 46, stk. 3, 1. pkt., finder kun anvendelse for så vidt angår de sikkerhedskrav, der fastsættes i forbindelse med udstedelse eller fornyelse af det pågældende certifikat.

Hvor der anmeldes pantebrev eller skibsskøder, kan det, som nævnt under de almindelige bemærkninger og nedenfor i bemærkningerne til forslaget § 46 c, blive nødvendigt at stille krav om brug af en digital signatur med skærpede krav til erhvervelse og opbevaring i forhold til de krav, der stilles til OCES-signaturen. Eventuelle skærpede sikkerhedskrav til beskyttelse af signaturen er omfattet af ansvarsbestemmelsen i § 46, stk. 3.

En certifikatindehaver vil i overensstemmelse med de almindeligt gældende regler kunne undgå et regreskrav, hvis der ikke foreligger årsagssammenhæng mellem den manglende iagttagelse af sikkerhedskravene og den skade, som har gjort det nødvendigt for staten at udbetale erstatning.

I øvrigt må det afgøres efter lovgivningens almindelige regler, hvornår og under hvilke betingelser staten i andre tilfælde vil kunne gennemføre et regreskrav over for en certifikatindehaver, f.eks. ved tab som følge af manglende iagttagelse af sikkerhedskrav, der er fastsat, efter at certifikatet blev udstedt.

Udgangspunktet i dansk ret er, at en fysisk eller juridisk person ikke bliver forpligtet af en erklæring, der uberettiget afgives i den pågældendes navn. Samtidigt antages det dog i almindelighed, at den, der uagtensomt har mulig gjort eller lettet et falskneri, efter omstændighederne vil kunne blive erstatningsansvarlig.

Efter sølovens § 46, stk. 1, påhviler der staten et objektivt ansvar. Har staten måttet udbetale en erstatning, vil staten efter gældende regler kunne gøre regres mod skadevolder, som er ansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Til nr. 23 (Kapitel 2 D)

Som følge af den nye struktur i lovforslagets kapitel 2 oprettes et særskilt kapitel vedrørende digital skibsregistrering.

Til § 46 a

Det foreslås i *stk. 1*, at Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om, at negotiable pantebrev, der giver pant i et skib, efter en bestemt dato skal udstedes i digital form for at kunne blive registreret i skibsregistret.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne om negotiable gældsbreve i gældslovens kapitel II ikke skal finde anvendelse på registrerede, digitale pantebrev med pant i skibe. Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om ihændehavelse af gældsbrevene udgør et centralt element i gældslovens regulering, og at kravet om ihændehavelse ikke vil kunne opretholdes som sikringsakt efter digitaliseringen af de negotiable pantebrev. Kravet om ihændehavelse er derfor erstattet af et krav om registrering, og de relevante bestemmelser i gældslovens kapitel II er overført til søloven med de fornødne modifikationer. Der henvises til bestemmelserne i §§ 28, 29, stk. 2, 31, stk. 1, 35, stk. 2, 36 a – c, 37, stk. 3, samt 37 a – c.

Til § 46 b

Søfartsstyrelsen kan i henhold til *stk. 1* fastsætte regler om, at anmeldelsesblanketter og andre dokumenter end negotiable pantebrev, som sendes til eller fra skibsregistret, skal være i digital form.

I dag foregår anmeldelser til skibsregistret på særlige papirblanketter. Bestemmelsen omfatter alle dokumenter, som skal registreres i skibsregistret, samt alle former for skriftlige meddelelser til og fra skibsregis-